

واجباتی که بر هر مسلمان مرد و زن

دانستن آن ضروری است

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمهء مترجم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مِنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضْلِلٌ لَهُ وَمِنْ يَضْلِلُ فَلَا
هادِي لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبَّعَهُمْ

أما بعد:

بإحسان إلى يوم الدين

بَارِيٌّ تَعَالَى مَوْلَانِي فَرِمَّا يَدِي: وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوْبَهُ شَيْئاً [السَّيَّرُ ٣٦] [خَدَا يَكْتَرُّ رَبِّا بِپَرْسِتِيدْ وَهِيجْ چِيزِي رَبِّا شَرِيكَ وَيِّ قَرَارَ نَدَهِيدْ].
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِهِ مَعاذُ بْنُ جَبَلَ ﷺ مَوْلَانِي فَرِمَّا يَدِي: ((أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوْبَهُ شَيْئاً، ثُمَّ أَتَدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوْذُكَ أَنْ لَا يَعْذِبُهُمْ)). [مُتَفَقُ عَلَيْهِ].

آیا می‌دانی حق خدا بر بندگانش چیست؟ گفت: خدا و رسول خدا بهتر می‌دانند، فرمود: اینکه او را عبادات کنند و هیچ چیزی را شریک او قرار ندهند، سپس فرمود: آیا میدانی حق بندگان بر خدا چیست اگر این عمل را (حق خدا را) انجام دادند؟ اینکه آنها را عذاب ندهد . چیزی که در آن هیچ شک و تردیدی نیست اینکه علم و دانش خدا شناسی و عقیدهٔ إسلامی أساس و بنیاد تمامی دانشها بشمار می‌رود، شایسته آن است که ما تمامی مسلمانان به آن عنایت بهتر و بیشتری داشته باشیم تا اینکه به موجب آن اعمال و کردار ما صحیح و نزد باریتعالی مورد قبول باشد، بخصوص در این زمان که جریانات انحرافی و گمراه کننده کفر و إلحاد و تصوف و رهبانیت و جریان قبر پرستی و شرک و بدعتها و مخالفتهای پیروی از پیامبر ﷺ و سنت او همه جا فرا گرفته و تمامی این جریانات خطرناک است اگر مسلمان مسلح به سلاح عقیدهٔ صحیح که از قرآن و سنت و فهم سلف و گذشتگان امت محمدی است، نباشد بیم آن می‌رود که این جریانات منحرف و گمراه کننده او را به طرف خود بکشد .

به همین دلایل برای مسلمان یادگیری عقیدهٔ صحیح إسلام و عنایت و توجه خاص به آن ضروری و لازم است تا در چنگال این جریانات انحرافی و گمراه کننده نیافتیم . به این خاطر ما این کتاب را که: (الواجبات المحتتمات المعرفة على كل مسلم ومسلمة): (واجباتی که بر هر مسلمان مرد و زن دانستن آن ضروری است) نام دارد، و از سخنان شیخ محمد بن سلیمان التمیمی و نواده‌های او، و جمع و ترتیب شیخ عبدالله بن ابراهیم القرعاوی است، ترجمه کرده و به مسلمانان جهان، بزرگ و کوچک، و پیر و جوان تقدیم می‌داریم . أمید است مورد قبول قرار گیرد و آنرا مطالعه کرده نقاط مهم آنرا درک کنند تا در زندگی روز مرره خود، دنیا و آخرت

کامیاب شوند . و در پایان از باری تعالیٰ خواهانیم که ما را بر این عمل متواضع اجر و پاداش نیک عطا فرموده آنرا خالصاً مورد رضا و خوشنودی خود قرار دهد .

وآخر دعوانا أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَوةُ اللَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَلَّهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

أصول سه گانه که یادگیری آن بر هر مسلمان زن و مرد واجب است:

و آنها هم عبارتند از: اینکه بندۀ خدا، دین پیامبرش محمد ﷺ را بشناسد .

پس اگر به تو گفته شود پروردگار و خدای تو کیست؟

بگو: خدای من کسی است که تمامی جهانیان را با نعمت‌های خود آفریده و پرورش داده، و اوست معبد و پروردگار من، و غیر از او من معبد دیگری ندارم .

و اگر بتو گفته شود دین تو چیست؟

بگو: دین من إسلام است، و آنهم تسلیم شدن به خدای یکتا و فرمانبرداری اطاعت او، و براءت جستن از شرک و مشرکان .
و اگر بتو گفته شود پیامبر تو چه کسی است؟

بگو: محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم، و هاشم از قبیله و طایفهٔ قریش است، از عربهای است، و عرب از نسل و فرزندان إسماعیل بن إبراهیم الخلیل هستند، بهترین سلام‌ها و درودها نثار آنان باد .

اصل دین مبین إسلام و أساس آن دو چیز است:

۱ - أمر به عبادت و پرستش خدای یکتا و بی همتا، و ادار کردن بر آن، و دوستی و خیر خواهی در آن، و کافر دانستن کسیکه این دین را ترک و مخالفت آن کند .

۲ - بر حذر داشتن از شرک در عبادت خدا، و شدت نکیر و مخالفت در آن، و دشمن دانستن کسیکه این عمل را انجام می‌دهد، و کافر دانستن کسانی که شرک می‌ورزند .

شروط لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ: ۱ - دانستن معنای آن بطور نفی و اثبات .

يعنى (لا إِلَهَ) نفی تمام أنواع عبادت از غیر خدا .

و (إِلَّا اللَّهُ) اثبات تمام أنواع عبادت برای خدای یگانه .

۳ - یقین: و آنهم عبارتست از اینکه علم و یقین کامل به آن داشته باشیم، علمی که در آن شک و تردیدی وجود نداشته باشد .
۴ - راست: همان إخلاص که مخالف شرک است .

۵ - دوست داشتن این کلمه و آنچه بر آن دلالت دارد و خوشحال بودن به إسلام و توحید .

۶- تسلیم شدن به حقوق آن و آنهم انجام عملهای واجب بطور خالص برای خدا و طلب رضای او .

۷- قبولی که منافی و مخالف به رد کردن آن می باشد .

دلیل این شرطها از قرآن و سنت پیغمبر □ :

دلیل اول: آنهم علم و معرفت به معنای آن: فاعلم أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ : [محمد ۱۹]. [پس یقین بدان که معبدی بحق بجز خدای یکتا نیست] . وَإِلَّا مَنْ شَهَدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ : [الزخرف ۸۶] .

[مگر کسیکه گواهی بحق داد و گفت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِيَّاهُ مَا دَانَنَدَ که دلهایشان با زبانشان یکی است] . و هم یعلمون یعنی می دانند با دلهایشان، آنچه زبانهای آنها با آن نطق کرده است . و دلیل از حدیث رسول اکرم □ حدیثی که عثمان بن عفان □ روایت می کند که رسول الله □ فرمودند: ((من مات وهو يعلم أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)) . [مسلم] . هر کسیکه بمیرد و بداند که هیچ معبدی بر حق غیر از خدای یکتا نیست، داخل بهشت می شود .

دلیل یقین و ایمان داشتن به آن: باری تعالی می فرماید: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهُوهُمْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فی سبیل اللہ اولئک هم الصادقوں [الحجرات ۱۵] . [بدون شک مؤمنان واقعی آن کسانی هستند که ایمان بخدای یکتا و به پیغمبرش آورده اند سپس (آنگاه از لحظه ای که ایمان آورده اند) شکی در دل خود راه نداده اند و در راه خدا با مالها و جانهای خود جهاد کرده اند، ایشان راستگویان واقعی هستند] .

خداآند برای صدق و راستی ایمان شان به خدا و رسول شرط کرده که شک به دل خود راه ندهند یعنی شک نکنند زیرا کسیکه شک کند از منافقین بشمار می رود .

و از أبوهریره □ روایت است که رسول اکرم □ فرمودند: ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكِرٌ فِيهِمَا إِلَّا دَخْلُ الْجَنَّةِ)) و فی روایة: ((لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرُ شَاكِرٌ فِيهِمَا فِي حِجَّبٍ عَنِ الْجَنَّةِ)) . [مسلم] .

گواهی می دهم که معبدی بر حق جز خدای یکتا نیست و من فرستاده و رسول خدا هستم، هر کسی با این دو شهادت خدا را ملاقات کند و در آن شکی در دل نیاورده باشد، داخل بهشت خواهد شد، و در روایتی آمده است: هر کسی با این دو شهادت خدا را ملاقات کند در حالیکه شکی در دل او نباشد، پس از داخل شدن به بهشت جلوگیری نخواهد شد .

و در جزئی از حدیثی که أبوهریره □ از رسول الله □ روایت می کند آمده است که فرمودند: ((.. مِنْ لَقِيتَ وَرَاءَ هَذَا الْحَاطِطِ يَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَيقِنًا بِهَا قَلْبَهُ فَبِشَّرَهُ بِالْجَنَّةِ)) . [مسلم] . بشارت هده به بهشت هر که را ملاقات کردی پشت این دیوار که گواهی می دهد که نیست هیچ معبدی بر حق غیر از خدای یکتا در حالیکه دلش متیقن به آن باشد .

و دلیل إخلاص در آن: أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ : [الزمر ۳] .

[آنگاه باشید که دین خالص - پاک از ریاء و نفاق - برای خدای یکتا است] .

خداآوند متعال می‌فرماید: **وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينُ حَنْفَاءُ** : [البيئة ۵]. و ایشان امر نشده بودند مگر اینکه عبادت

خدای یکتا کنند در حالیکه عبادت را خالص برای خدای یکتا قرار دهنده و هیچ شائبه شرک و ریائی در عبادتشان نباشد و بر راه راست مستقیم باشند] . و دلیل از سنت پیغمبر ﷺ حدیث صحیح و ثابت که **أَبُوهُرِيْرَه** ﷺ از رسول الله ﷺ روایت می‌کند که فرمودند: ((أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِي مِنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خالصاً مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ)). [بخاری] .

خوشبخترین و سعادتمندترین مردم به شفاعت من روز قیامت کسانی هستند که بگویند: معبدی بر حق غیر از خدای یکتا نیست و این گواهی خالص از قلب و جانش باشد .

و در صحیح عتبان بن مالک ﷺ روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)). [مسلم] . هر آئینه خداوند حرام کرده بر آتش کسی را که بگوید: معبدی بر حق بجز خدای یکتا نیست و با این سخن خود رضای خداوند را می‌طلبد .

إمام نسائي در کتاب: (عمل اليوم والليلة) از دو نفر از صحابه رضي الله عنهم روايت می‌کنند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((من قال لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قادر مخلصاً بها قلبه، يصدق بها لسانه، إلا فتق الله لها السماء فتقاً حتى ينظر إلى قائلها من أهل الأرض، وحق لعبد نظر الله إليه أن يعطيه سؤله)). [بن رجب] .

هر کسیکه گفت نیست هیچ معبدی بر حق غیر از خدای یکتا و او هیچ شریکی ندارد و برای اوست ملک جهانیان و حمد و ستایش، و او بر همه چیز قادر است در حالیکه گفته اش به آن خالصانه از قلب او باشد و زبان او بر آن تصدیق کند، خداوند آسمان را شکافته تا به گوینده این کلمات که از مردم زمین است بنگرد، و خوشابه کسیکه خدا به او نگاه کند که اگر از او سؤال و دعائی کند خداوند به او عطا می‌فرماید .

و دلیل صدق و راستگوئی: باری تعالی می‌فرماید: **أَلَمْ أَحْسَبِ النَّاسَ أَنْ يَقُولُوا أَمْنًا وَهُمْ لَا يَفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمُنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمُنَّ الْكَاذِبِينَ** : [العنکبوت ۱ - ۳].

[أَلَمْ اِنْ حُرُوفَ اِشَارَهْ بِهِ أَسْمَاءَ وَيَا أَسْرَارَ بَيْنَ خَدَا وَرَسُولَ خَدَاسَتَ وَتَفْسِيرَ زِيَادَتِي در این کلمه آمده است، آیا مردم گمان کرده اند که بحال خود گذاشته می‌شوند و اکتفاء می‌شود از ایشان به اینکه بگویند ایمان آورده ایم در حالیکه از ایشان آزمایش کرده نمی‌شود؟ - ایمان تکالیف و واجباتی به همراه دارد و تنها بزبان آوردن کلمه ایمان کفایت نمی‌کند - و بتحقیق که ما بیازمودیم مردمی را که پیش از ایشان بودند و ناگزیر است از آزمودن در برابر ایمان تا خدای یکتا مردمی را که راستگو و صادق هستند در ایمانشان و دروغگویان را جدا سازد] .

و دلیل از حدیث صحیح و ثابت که در صحیحین آمده، صحابی جلیل معاذ بن جبل ﷺ از رسول الله ﷺ روایت می‌کند که فرمودند: ((ما من أحد يشهد أن لا إله إلا الله وأنَّ محمداً عبده ورسوله صدقأً من قلبه إلا حرمَه الله على النار)). [متفق عليه] .

هر کس گواهی دهد که معبدی بحق جز خدای یکتا نیست و محمد بنده و فرستاده خداست، و این گواهی صادقانه و از قلب او باشد، خداوند آتش جهنم را بر او حرام می‌گردداند.

و دلیل دوستی و محبت:

باری تعالی می‌فرماید: ومن الناس من يتخذ من دون الله أنداداً يحبونهم كحب الله والذين آمنوا أشد حباً لله : [البقرة ١٦٥].

[و از مردم کسانی هستند که (از کُنْد فهمی و کودنی) همتایانی برای خدا، غیر از خدا قرار داده اند و آنان را دوست می‌دارند مانند دوستی خدا، و کسانی که ایمان آورده اند قویترند در دوستی خدا از آنها، یعنی آن همتایان دروغین را تعظیم می‌کنند و دوست دارند و مردمی که ایمان آورده اند به خدا ایمان صحیح در اینحال محبتشان برای خدا بیشتر و تعظیم شان برای خدا بیشتر از تعظیمی است که نابخردان برای معبدان دروغین می‌کنند].

و همچنان خداوند متعال می‌فرماید: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ يَرْتَدُّ مِنْكُمْ عَنِ الدِّينِ فَسُوفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذْلَئُهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْزَأُهُ عَلَى الْكَافِرِينَ يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَائِمٌ : [المائدہ ٥٤].

[ای مردمی که ایمان آورده اید هر کسی از شما از دین خویش برگرد خداوند مردمی می‌آورد که ایشان را دوست میدارد، و ایشان خدا را دوست می‌دارند، نسبت به مؤمنان متواضع و فروتن هستند، نسبت به کفار سخت و شدید هستند، در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش سرزنش کنندگان بیم و هراس به خود راه نمی‌دهند].

و دلیل از سنت پیغمبر ﷺ حدیث ثابت و صحیح که أنس بن مالک ﷺ روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((ثلاث من كنَّ فييه وجَدَ حلاوة الايمان: أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما وأن يحب المرء لا يحبه إلَّا لله، وأن يكره أن يعود في الكفر بعد أن أنقذه الله منه كما يكره أن يُقْذَفَ في النار)). [متفق عليه]. سه چیز است که اگر در انسان باشند شیرینی ایمان را درک می‌کند: اینکه خدا و رسول او محبوبتر از غیر آنان باشد، و اینکه مردم را فقط برای خدا و رضایت و خشنودی او دوست بدارد، و اینکه از برگشتن به کفر بعد از آنکه خداوند او را از آن نجات داده نفرت داشته باشد همچنانکه از پرتاب شدن و انداختن خودش در آتش نفرت دارد.

دلیل انقیاد و تسليم شدن: باری تعالی می‌فرماید: وَأَنِيبُوا إِلَى اللَّهِ وَأَسْلِمُوا لَهُ : [الزمر ٥٤].

[و إنابه و رجوع بدرگاه حق تعالی نمائید و منقاد شوید برای او و خود را تسليم فرمان او سبحانه و تعالی کنید]. و خداوند متعال می‌فرماید: وَمَنْ أَحْسَنَ دِنِّا مَمْنَ أَسْلَمَ وَجْهَهُ اللَّهُ وَهُوَ مَحْسُنٌ : [النساء ١٢٥]. [نیست نیکوتر باعتبار دین از کسی که خود را تسليم خدا نمود، و او نیکوکار بود، یعنی راه فرمانبری خدا و إخلاص برای او در پیش گرفت].

و خداوند متعال می‌فرماید: ومن يسلِّم وجهه إلى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى : [لقمان ۲۲]. [و هر کسیکه خود را تسلیم فرمان خدا کند در حالیکه نیکوکار است، پس بتحقیق که چنگ زده به محکمترین دست آویزی و قویترین دلیل را بدست آورده است].

و همچنین خداوند متعال می‌فرماید: فلا وربك لا يؤمّنون حتى يحکموک فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجاً مما قضيّت ويسلموا تسلیماً : [النساء ۶۵]. [پس قسم به پروردگارت که ایمان دار نمی‌شوند تا اینکه تو را در آنچه میان شان اختلاف واقع گردیده داور و حکم قرار ندهند، و سپس از آنکه تو حکم میانشان صادر فرمائی هیچ مشقت و ناراحتی از داوری و حکم تو به خود راه ندهند، و بدون هیچگونه اعتراض و معارضه ای مطیع فرمان تو شوند].

و در حدیث است که رسول الله ﷺ فرمودند: ((لا يؤمّن أحدكم حتى يكون هواه تبعاً لما جئت به)). [شرح السنّة].

هیچکس از شما مؤمن نمی‌شود تا اینکه هوی و هوس و دوستی او تابع و موافق آنچه من آورده ام نباشد.

و این منتهای انقیاد و تسلیم شدن می‌باشد.

دلیل قبول کردن و تسلیم شدن به حقوق آن: خداوند متعال می‌فرماید: وكذلک ما أرسلنا من قبلک فی قریءة من نذیر إلأ قال مترفوها إلأا وجدنا آباءنا علی أمة وإنّا علی آثارهم مقتدون، قال ألو جئتم بأهدی مما وجدتم عليه آباؤکم قالوا إلأ بما أرسلتكم به کافرون فانتقمنا منهم فانظر کیف کان عاقبۃ المکذبین : [الزخرف ۲۳ - ۲۵].

و همچنین ما نفرستادیم پیش از تو هیچ پیغمبری را به شهری، مگر اینکه خوشگذرانان شان گفتند ما پدران مان را بر آئین و عقائدی یافتیم و ما بدنبال ایشان به ایشان اقتداء می‌کنیم و حاضر نیستیم آنرا رها کنیم، پیغمبرشان به ایشان گفت آیا و اگر چه آوردیم برای شما راهی راستر و بهتر از آنچه پدرانتان را بر آن یافتید باز هم راه پدرانتان که جز گمراهی چیزی دیگر نیست پیروی می‌کنید؟ آنان در جواب پیغمبرشان گفتند ما به آنچه شما به آن فرستاده شده اید کافریم، یعنی به پیغمبرشان گفتند راهی که تو و پیغمبران پیش از تو آورده اند باور نداریم و به راه پدرانمان می‌رویم. پس از آنان انتقام گرفتیم و آنان را دچار نقمت و بلای خانمان برانداز ساختیم، بنگر که عاقبت تکذیب کنندگان پیغمبران چگونه شد، عاقبتیشان این بود، هم دنیا و هم آخرت را از دست دادند].

خداوند می‌فرماید: إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ أَئْنَا لَتَارِكُوا الْهَنْتَنَا لِشَاعِرِ مَجْنُونٍ : [الصافات ۳۵ - ۳۶].

[در حقیقت هرگاه به آنان گفته می‌شد بگوئید: لا إِلَه إِلَّا اللَّهُ: (نیست معبدی بحق مگر خدای یکتا) و به این توحید خالص ایمان بیاورید راه تکبر و گردنکشی در پیش می‌گرفتند و نه کلمه توحید لا إِلَه إِلَّا اللَّهُ بر زبان می‌راندند و نه بحقیقت آن که باید در تمام امور تابع فرمان خدای یکتا شوند معتقد می‌شدند و می‌گفتند آیا ما بخاطر شاعری دیوانه (یعنی رسول الله ﷺ) دست از عبادت خدایانمان برداریم!].

و دلیل از سنت صحیح و ثابت پیغمبر ﷺ حدیث أبوموسی اشعری ﷺ که روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند:

((مَثَلٌ مَا بَعْنَى اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبْلَتِ الْكَلَأُ وَالْعُشْبُ الْكَثِيرُ وَكَانَ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسُ فَشَرَبُوا وَسَقُوا وَزَرَعُوا، وَأَصَابَ مِنْهَا طَائِفَةً أُخْرَى إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لَا تَمْسَكُ مَاءً وَلَا تَنْبَتُ كَلَأً؛ فَذَلِكَ مَثَلٌ مِنْ فَقَهٍ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفْعِهِ مَا بَعْنَى اللَّهُ بِهِ فَعَلَمٌ وَعَلَمٌ، وَمَثَلٌ مِنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أَرْسَلَتُ بِهِ)) . [متفق عليه].

مثال آنچه خداوند مرا بر آن مبعوث فرموده از هدایت و علم و دانش همانند باران زیادی است که بر زمین باریده بعضی از آن زمین پاک و قابل کشت بوده پس از این باران استفاده کرده و علف و گیاهان زیادی می‌رویاند و بعضی دیگر خشک و بی‌حاصل ولی آب را نگاه میدارد که مردم نفع برده از آن برای آشامیدن انسانی و حیوانی و زراعت استفاده می‌شود، و بعضی از آن زمین شوره زار بوده که نه آب را نگاه می‌دارد و نه علف و گیاهی می‌رویاند، و آن مثال کسی است که علم شریعت آموخته و از آن علم نفع و سود یافته و به دیگران نیز آموخته، و مثال کسیکه به آن علم بی‌اعتنایی کرده و دانش و راه مستقیمی که خداوند مرا با آن مبعوث فرموده قبول نکرده است.

نواقض إسلام

بدانکه نواقض إسلام ده چیز است:

اول: شرك آوردن در عبادت خدای یکتا و برای او شریک قائل شدن . خداوند می‌فرماید: لِئَنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يَشْرُكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ : [النساء ١١٦] . [خداوند شرك ورزیدن به ذاتش را نمی‌بخشد و غیر از شرك گناهان دیگر را می‌بخشد برای کسیکه بخواهد] .

و همچنین می‌فرماید: وَمَنْ يَشْرُكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ : [المائدَة٢٧] . [و کسیکه به خداوند شرك ورزد خداوند بهشت را بر او حرام کرده است و جایگاه او در جهنم است و ستمگران هیچ یار و یاوری ندارند] . و از جمله شرك در عبادت خداوند متعال ذبح و قربانی برای غیر از خداست، مثل کسیکه قربانی کند برای جن و شیطان و ذبح و قربانی بر سر قبرستانها .

دوم: کسیکه بین خود و بین خدا واسطه قرار دهد و از آن واسطه شفاعت بطلبید و بر آن توکل کند، چنین اشخاصی إجماع علماء و دانشمندان إسلام بر کفر آنان است .

سوم: کسیکه مشرکان را کافر نداند، و یا اینکه در کفر آن مشرکان شک و تردید داشته باشد، و یا اینکه مذهب آن مشرکان را صحیح بداند کافر است .

چهارم: کسیکه اعتقاد داشته باشد که هدی و پیروی غیر از رسول الله ﷺ کاملتر و بهتر است از هدی و پیروی از رسول الله ﷺ، و یا

اینکه بگوید حکم و قضاوت غیر رسول الله ﷺ بهتر است از حکم و قضاوت پیامبر ﷺ مانند کسانی که حُکْم و قضاوت طواغیت و قوانین رسمی کشوری را که غیر شرعی می‌باشد بر قوانین شرعی و دینی برتری می‌دهند و اینها همه کافر می‌باشند.

پنجم: کسیکه به چیزی از آنچه رسول الله ﷺ برای امت اسلامی از هدایت بشری و قضاوت و حُکْم به قرآن و سنت آورده، بعض ورزد اگر چه به آن حکم عمل کند در حالیکه از آن نفرت دارد، باز هم جز کافران می‌باشد.

ششم: هر کسیکه به چیزی از دین مبین اسلام مسخره و ریشخند کند همان دینی که رسول الله ﷺ آنرا از طرف باریتعالی آورده، و یا از ثواب و نیکی و پاداش آن، و یا از جزا و عقاب آن، کافر شود و دلیل آن اریتعالی می‌فرماید: قل أَبَلَّهُ وَآيَاتُهُ وَرَسُولُهُ كَتَمَ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ : [التوبه ٦٥ - ٦٦].

[بگو آیا بخدا و آیات او (قرآن) و پیغمبر او استهzae و مسخره میکردید؟ – از کار خود – عذر خواهی نکنید زیرا کُفرتان بعد از اینکه ظاهر به ایمان میکردید ظاهر و آشکار گردید].

هفتم: سحر و جادوگری و آنچه شامل آن می‌شود از قبیل طر و دوستی بین دوستان و جلب آن برای دیگران و کسیکه آنرا انجام دهد، و یا از آن راضی شود کافر شود و دلیل آن قول باریتعالی است که می‌فرماید: وَمَا يَعْلَمَنَّ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فَتَنَّا فَلَا تَكْفُرْ : [البقرة ١٠٢].

[این دو شخص صالح کسی را آموزش نمی‌دادند تا آنکه قبلاً به او گوشزد می‌کردند که ما به حقیقت برای امتحان آمده ایم تا دانسته شود چه کسانی کفر را بر ایمان ترجیح میدهند و طالب فراگرفتن سحر میشوند، پس تو ای شنونده کفر مکن و سحر طلب نکن زیرا که با عمل کردن به سحر کفر شخص ظاهر می‌شود].

هشتم: پشتیبانی و یاری کردن مشرکان بر ضد مسلمانان، و دلیل آن قول باری تعالی است که می‌فرماید: وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ : [المائدہ ٥١].

[و هر کسی که از شما مسلمانان با آنان (یهود و نصاری) دوست گیرد او از جمله آنان بشمار می‌رود، یقیناً خدا براه راست نمی‌رساند کسانی که بخود ستم می‌کنند و با کافران دوستی برقرار می‌کنند].

نهم: کسیکه معتقد باشد که بعضی از مردم می‌توانند از شریعت و دین محمد ﷺ خارج شوند همچنانکه توانستند از دین موسی ﷺ خارج شوند کافر می‌باشد. باریتعالی می‌فرماید: وَمَنْ يَتَبَغَّ غَيْرُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يَقْبَلْ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ : [آل عمران ٨٥].

[و هر کسی که غیر اسلام برای دینداری دینی دیگر بخواهد پس هرگز از او پذیرفته نمی‌شود و او در آخرت از زیانکاران است].

دهم: روی گردانی و اعراض نمودن از دین خدا و نیاموختن إسلام و عمل نکردن به آن . و دلیل آن قول باریتعالی است که

می‌فرماید: ومن أظلم ممن ذُكِرَ بآيات ربه ثم أعرض عنها إِنَّا من المجرمين متقمون : [السجدة ۲۲]. [چه کسی ستمگرتر است از فردی که آیات پروردگارش به او یاد آوری شود سپس او از آیات روی گردانی کند (هیچ کس ستمگرتر از او نیست) ما از جنایتکاران انتقام می‌گیریم].

و در تمامی این نواقص و مخالفتها بین اینکه انسان جدی باشد و یا اینکه شوخی کند و یا از انجام آن بترسد، هیچ فرقی وجود ندارد، مگر کسیکه مکره یعنی مجبور شود به انجام آن عمل در حالیکه او راضی نیست .

پس بر مسلمان لازم است از آنها بر حذر باشد و بترسد از اینکه در این گناهان بیفتند و باید از آن اجتناب و دوری ورزد .

بار إِلَهِي ما از غضب و خشم و عقاب در دنیاک تو، به تو پناه می‌بریم .

توحید بر سه نوع است:

نوع اول: توحید ربوبیت: و آنهم توحیدی است که کفار قریش در زمان پیامبر ﷺ به آن اقرار و اعتراف می‌کردند ولی با اینحال اقرارشان آنان را در إسلام داخل نکرد بلکه رسول الله ﷺ با آنان در راه خدا به جنگ پرداختند، و خون و مال و جان آنان را حلال فرمودند . و این توحید باریتعالی در أفعال و أعمال اوست .

و دلیل آن باریتعالی می‌فرماید: قل من يرزقكم من السماء والأرض أَمْنٌ يملک السمع والأَبصار ومن يخرج الحى من الميت ويخرج الميت من الحى ومن يدبِّر الْأَمْر فسيقولون الله فقل أَفلا تتقون : [یونس ۳۱] .

[به ایشان بگو چه است که از آسمان (بوسیله باران) و از زمین (بوسیله گیاهان و انواع درختان گوناگون) به شما رزق و روزی میدهد؟ یا اینکه چه است که مالک شنواهی و بینائی، یعنی آفریننده آنها است؟ و چه کسی است که از مرده زنده را بیرون می‌آرد، و مرده را از زنده بیرون می‌آرده یعنی از خاک مرده مایه حیات گیاهان و حیوانات را فراهم می‌فرماید، و از نطفه ظاهرًا مرده پیکری درخشندۀ بوجود می‌آورد، و از زنده آب نطفه ظاهرًا مرده می‌آورد، و از شخص زنده و پر جوش و خروش جسمی مرده و بی جان پدیدار گرداند؟ و چه کسی تدبیر کار اینهمه خلائق می‌نماید؟ خواهند گفت: الله است که روزی ده و چشم و گوش دهنده و زندگی و مرگ بخشنده، و تدبیر أمور همه خلائق در دست اوست . پس بگو چرا از خدا نمی‌ترسید تا ایمان بیاورید و به یکتائیش اعتراف کنید و پیغمبرش را تصدیق نمایید؟ .

نوع دوم: توحید الوهیت: و آنهم توحیدی است که در آن، در زمان قدیم و در حال حاضر اختلاف شده است، و آن توحید خداوند متعال است که أفعال و أعمال بندگان را بیان می‌کند، مانند: دعاء و نذر و قربانی و أمید و آرزو و ترس و وحشت و توکل و شوق و میل و ترس و بیم و رجوع و إنابت، و هر کدام از این عبادتهای بالا دلیلی از قرآن بر آن وارد شده است .

باری تعالی می فرماید: قل هو الله أحد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً أحد : [سورة إخلاص].

[بگو او خدای یکتاست، آن خدائی که از همه بی نیاز، و همه عالم به او نیازمند هستند، نه کسی فرزند او، و نه او فرزند کسی است، و برای او هیچ مثل و همتائی نیست] .

و همچنین خداوند می فرماید: والله الأسماء الحسنی فادعوه بها وذرؤا الذين يلحدون فی أسمائه سیجزون ما كانوا يعملون : [الأعراف]
[۱۸۰].

[برای خداست بهترین نامها، خدا را به آن نامها بخوانید و دعاء نمایید و نامهایی را که مردم منحرف از حق برای بتهای خود از نامهای خدا می سازند ترک کنید، آن مردم منحرف و گمراه در آخرت به جزای آنچه می کردند می برستند] .
و می فرماید: ليس كمثله شيء وهو السميع البصير : [الشورى ۱۱].

[هیچ چیز مثل و مانند خداوند نیست، و او شنوا و بینا است] .

ضد توحید شرک است:

و آنهم بر سه نوع تقسیم می شود:

۱ - شرك أكبر . ۲ - شرك أصغر . ۳ - شرك خفي و پنهانی .

شرك أكبر خداوند گناه او را نمی بخشد و هیچ عمل صالح و نیک را با آن قبول نمی کند .

خداوند متعال می فرماید: إِنَّ اللَّهَ لَا يغفرُ أَن يشركَ بِهِ وَيغفرُ مَا دونَ ذلِكَ لِمَن يشاءُ وَمَن يشركُ بِاللَّهِ فَقْد ضلَّ ضَلَالًاً بَعِيدًاً : [النساء
[۱۱۶].

[خداوند شرک ورزیدن را نمی بخشد و بجز شرک گناهان دیگر را برای کسیکه بخواهد می بخشد و هر که بخدا شرک آرد پس بتحقیق که در گمراهی دور افتاد] .

و همچنین خداوند می فرماید: وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِ إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقْد حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ...[المائدة ۷۲].

[و عیسی گفت: ای بنی إسرائیل خدای یکتا را عبادت و بندگی کنید که پروردگار من و شما است - او تعالی خالق من و شما است، من و شما پروردگار او و مخلوق او هستیم، او را باید پرستید نه غیر از او - زیرا هر کسیکه بخدای یکتا شرک ورزد، خدا بهشت را بر مشرکان حرام گردانده است و جای آنان در دوزخ است و کسانی که به نفس های خود ستم می کنند هیچ یار و یاوری ندارند] .

و خداوند متعال می فرماید: وَقَدْمَنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا : [الفرقان ۲۳].

[و آنچه در دنیا از کار خیر انجام داده بودند این کارهای شان نیز مانند ذرّات غبار در هواء پراکنده ساختیم و کردارهای شان را همه

بیاد دادیم]

و همچنین می‌فرماید: لئن أَشْرَكَتْ لِيْجَبْطُنْ عَمْلَكَ وَلْتَكُونَنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ : [الزمر ٦٥].

[اگر شرک بعمل آوردى البته أعمال تو نابود می‌گردد و از زیانکاران خواهی شد].

و همچنین خداوند متعال می‌فرماید: وَلَوْ أَشْرَكُوا لِحْبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : [الأنعام ٨٨].

[و اگر به خدا شرک ورزند البته أعمال و کردار آنها نابود می‌شود و از بین می‌رود].

شرک اکبر بر چهار قسمت تقسیم می‌شود

۱ - شرک دعاء و طلب غیر از خدا یعنی: برای حل مشکلات و قضای حاجات.

دلیل آن باری تعالی می‌فرماید: إِنَّمَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دُعُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لِهِ الدِّينِ فَلِمَّا نَجَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يَرْكُونُ : [العنکبوت ٦٥].

[این مردم مشرک موقعی که به کشتی نشستند و باد شدید وزیدن گرفت و موجهای کوه پیکر کشتی را إحاطه کردند و تاریکی شب و غرش باد و خروش موج زندگی را بر سرنشینان کشتی تلح کردند آنگاه است که به إخلاص، خدا را دعاء می‌کنند و عهد می‌بنند که اگر خدا آنان را از این خطر مهلک نجات بددهد دیگر هیچگاه کرد نافرمانی او نکردند، اما موقعیکه خدا که مهربانترین مهربانان است آنان را نجات داد و پایشان به خشکی رسید ناگهان عوض می‌شوند و شرک می‌ورزند].

۲ - شرک در نیت و إرادت و قصد و مقصود.

و دلیل آن خداوند می‌فرماید: مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفٌ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخَسُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسُ

لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحْبَطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : [هود ١٥ - ١٦].

[هر کسیکه خواهان زندگی دنیا و آرایش آن باشند و به راه شرک و ریاء کاری پافشاری می‌کنند جزای کردارشان را در دنیا به طور کامل می‌دهیم، در برابر صدقه و صلهء رحم و أعمال خیرشان، صحت و سروری و فراخی روزی می‌دهیم، و ایشان چیزی از حقشان در دنیا کاسته نمی‌شود، و أما آخرتشان را بر باد داده اند . اینها در آخرت نصیبی بجز جهنم ندارند، و آنچه در دنیا انجام داده اند از بین رفته و أعمال آنها باطل شده است].

۳ - شرک در اطاعت:

و دلیل آن قول خداوند متعال که می‌فرماید: اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمُسِيحِ ابْنِ مُرْيَمَ وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سَبَحَانَهُ عَمّا يَشْرُكُونَ : [التوبیه ٣١].

[یهودیان از دانشمندانشان و نصاری از عابدانشان خدایانی غیر از خداوند قرار داده اند، و بدون فرمان او از اینرا که هر چه علماء و عبادشان تحلیل و تحریم کردند تابع ایشان می‌شوند، و در حلال ساختن آنچه خدا حرام فرموده، و حرام ساختن آنچه خدا حلال نموده، از آنان پیروی می‌کنند و مسیح، عیسی بن مریم را به خدائی گرفته اند، از این راه که او را پسر خدا می‌دانند، و در تورات و انجیل أمر نشده اند مگر به اینکه بندگی و عبادت خدای یکتا نمایند و اطاعت از فرمان او نمایند، معبدی بحق بجز خدای یکتا نیست و او منزه و پاک است از آنچه شریک او می‌گرداند].

تفسیر این آیه که در آن اشکالی نیست چنین می‌باشد: [عدم اطاعت علماء و زهاد و عباد در معصیت خدا و عدم دعاء آنها چنانکه رسول الله ﷺ آنرا برای عدى بن حاتم تفسیر نمودند وقتی که از آن حضرت سؤال کرد که، ما آنان را نمی‌پرسیم آن حضرت در جواب فرمودند: اطاعت آنان در معصیت خداوند عبادت گفته می‌شود].

۴ – شرك در محبت و دوستی .

و دلیل آن خداوند می‌فرماید: وَمِن النَّاسِ مَنْ يَتَخَذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَّدَادًا يَحْبُونَهُمْ كَحْبَ اللَّهِ : [البقرة ۱۶۵]، و تفسیر آن قبلًا ذکر شد.

نوع دوم، شرك أصغر است: و آنرا ریاء میگویند

و دلیل آن قول باریتعالی است که می‌فرماید: فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلِيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يَشْرُكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا : [الكهف ۱۰۲]

[پس هر کس امیدوار پروردگار خود باشد و میخواهد بدرگاه خدای یکتا نزدیک شود باید پیروی رسول خدا نماید، ایمان به دیدار خدا بیاورد که در روزشمار، خدا جزای أعمال او را خواهد داد، و کردار خود را شایسته نماید تا در روز دیدار و رسیدن به جزای أعمال خود از مؤمنان صالح و از همراهان پیغمبر خدا باشد، و برای تحقق و عمل صالح و نیک خود همیشه راه إخلاص برای خدای یکتا را در پیش گیرد، و در عبادت پروردگار خود هیچ کس را شریک او نسازد].

نوع سوم از أنواع شرك، شرك خفي است

و آنهم شرك پنهان و غير آشكار گفته می‌شود .

و دلیل آن قول رسول الله ﷺ است که می‌فرماید: ((الشرك في هذه الأمة أخفى من دبيب النملة السوداء على صفة سوداء في ظلمة الليل)). [ابن کثیر در تفسیر ۱/۵۷].

شرك در این امت محمدی مخفی تر از راه رفتن مورچه ای سیاه رنگ که بر تخته سنگ سیاهی در تاریکی شب بحرکت می‌افتد می‌باشد .

و کفاره و جبران این شرك يعني شرك مخفی و پنهانی حدیث رسول الله ﷺ است که می‌فرماید: ((اللهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرُكَ بِكَ شَيئًا وَأَنَا أَعْلَمُ وَأَسْتغْفِرُكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ)). [أحمد].

بار إلٰهی من بتو پناه می‌برم اگر بتو شرک ورزم در حالی که می‌دانم، و از تو طلب بخشش می‌طلبم از گناهی که ندادسته انجام

می‌دهم.

کفر بر دو نوع تقسیم می‌شود

اولاً: کفری که انسان را از دین و دایرهٔ إسلام خارج می‌کند، و آن پنج نوع است:

اول: کفر تکذیب خداوند و رسول او، و دلیل آن قول باریتعالی است که می‌فرماید: **وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذْبًا** بالحق لَمَا جاءَهُ أَلِيسْ فِي جَهَنَّمْ مَثْوَى لِلْكَافِرِينَ؟ [العنکبوت ۶۸].

[چه کسی ستمگارتر از کسی است که بر خداوند دروغ می‌گوید و رسول حق را که برای هدایت او آمده تکذیب می‌نماید؟ آیا جایگاه کافران در آتش دوزخ نیست؟]

دوم: کفر عدم قبول حق و تکبر و غرور کردن، با دانستن و معرفت آن.

و دلیل آن خداوند می‌فرماید: **وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسُ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ** [البقرة ۳۴].
[و بیاد آور هنگامیکه به فرشتگان گفتیم سر تعظیم برای آدم فرود آورید و سجده کنید او را، پس اینکار را کردند بجز ابليس که از تعظیم آدم سرباز زد و در علم خداوندی، ابليس از کافران بود].

سوم: کفر شک و تردید و ظن.

و دلیل آن قول باریتعالی است که می‌فرماید: **وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظْنَنَ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبْدًا وَمَا أَظْنَنَ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رَدَدْتَ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَ خَيْرًا مِنْهَا مَنْقَلِبًا**. قال له صاحبه وهو يحاوره أکفرت بالذی خلقک من تراب ثم من نطفة ثم سواك رجالاً.
لکنّا هو الله ربی ولا أشرک بربی أحداً [الکهف ۳۵ - ۳۸].

[و به باغ خود داخل شد در حالیکه از کفر و خود پسندی و غرور بخود ستم می‌کرد و گفت: گمان نمی‌کنم که هرگز این باغ و سرمایهء من نابود شود، و نیز گمان نمی‌کنم که روز قیامتی بر پا شود و اگر به فرض، من بسوی خدای خود باز کردم البته در آن جهان نیز از این باغ دنیا، منزلی بهتر خواهم یافت، صاحب و رفیق او که فقیر بود أما به عزت ایمان سرافراز بود در گفتگوی با وی گفت آیا کفر ورزیدی به خدائی که تو را از خاک آفرید؟ پس از آن از آب نطفه به تو شکل و صورت بخشید؟ پس از آن تو را مردی کامل الأعضاء نمود؟ ولیکن من پروردگارم الله، خداوند یکتا است و هیچ کسی را شریک او قرار نمی‌دهم].

چهارم: کفر روی گردانی از دین.

و دلیل آن قول باریتعالی است که می‌فرماید: **وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمّا أَنذَرْنَاهُمْ مَعْرُضُونَ** [الأحقاف ۳]. [و مردمی که کفر ورزیده اند، نه به دلائلی که در سراسر وجود است می‌نگرنند، و نه به اندرز پیغمبران گوش می‌دهند، و نه به آنچه از کتابهای آسمانی فرود آورده‌یم توجهی دارند، بلکه از همه چیز روی گردانند].

پنجم: کفر نفاق .

و دلیل آن قول خداوند متعال است که می‌فرماید: ذلک بَأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ : [المنافقون ۳] .
[زیرا آنها ایمان آورده‌اند، و سپس کافر شدند، خدا هم مُهر بر دلهایشان نهاد تا هیچ درک نکنند] .

يعنى: ایمان آورده‌اند به زبان، ولی با دل خود کافر شدند .

ثانیاً- کفری که انسان را از دین إسلام خارج نمی‌کند و آنهم کفر نعمت می‌باشد .

و دلیل آن قول خداوند متعال که می‌فرماید: و ضرب اللہ مثلاً قریء کانت آمنة مطمئنة یأتبیها رزقها رغداً من کل مکان فکرت بائع
الله فأذاقها الله لباس الجوع والخوف بما كانوا يصنعون : [النحل ۱۱۲] .

[خداؤند شهری را که در ایمنی و آسودگی بود و روزیش به فراخی از هر جا بسویش می‌آمد مثال زد، مردم آن شهر پیغمبر خدا را
تکذیب کرده و نعمتهای خدا را ناسپاسی نمودند، خدا هم به موجب آن کفران و معصیت طعم و لباس گرسنگی و بیمناکی را به آنها
چشانید] .

نفاق بر دو نوع تقسیم می‌شود

اول: - نفاق اعتقادی . دوم: - نفاق عملی .

نفاق اعتقادی شش قسمت است .

و صاحب این نفاقها در زیرترین نقطه از جهنم خواهد بود .

۱ - کسیکه رسول الله ﷺ را تکذیب کند .

۲ - کسیکه بعضی از آنچه رسول الله ﷺ آورده تکذیب کند .

۳ - کسیکه از رسول الله ﷺ نفرت داشته باشد .

۴ - کسیکه نفرت داشته باشد از بعضی از چیزهاییکه رسول الله ﷺ از نزد باری تعالیٰ آورده است .

۵ - خوشحالی به نقصان و کم شدن دین مبین إسلام و طرفداران آن .

۶ - نفرت داشتن از پیروزی إسلام بر کفر .

نفاق عملی: نفاق عملی پنج قسمت است .

دلیل آن حدیث رسول الله ﷺ است که فرمودند: ((آیة المنافق ثلاث: إذا حدث كذب و إذا وعد أخلف و إذا أؤتمن خان)) . [متفق عليه]

وفی روایة ((إذا خاصم فجر وإذا عاهد غدر)) . [متفق عليه] .

علامت منافق سه چیز است: هنگام سخن گفتن دروغ میگوید، و اگر وعده دهد، وعده خلافی میکند و به وعده اش عمل نمیکند، و اگر به او امانت سپرده شود خیانت میکند - و در روایتی دیگر - اگر خصومت نماید فجور (بد و بیراه) میگوید، و اگر عهد و پیمانی با کسی بیند عهد شکنی و خیانت میکند .

معنای طاغوت و أنواع أصلی آن

بدان ای برادر که أولین چیزی که خداوند بر بنی آدم فرض نمود کفر به طاغوت و ایمان به خدای یکتا است .
چنانکه باریتعالی میفرماید: ولقد بعثنا فی کل أمة رسولاً أَن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت : [النحل ٣٦].

[در هر أمتی پیغمبری فرستادیم و سخن همه پیغمبران این بود که: خدای یکتا را بندگی کنید و از عبادت سرکشان و فرعونان و بتان پرهیز نمایید] .

اما صفت و کیفیت کفر به طاغوت: باطل دانستن عبادت غیر خدا و ترک آن عبادت، و نفرت داشتن از آن و کافر دانستن کسیکه چنین کاری را انجام میدهد و دشمنی کردن با او، این معنی کفر به طاغوت است .

و ایمان به خدا: معتقد بودن به خدای یکتائی که هیچ شریکی ندارد، و تمام عبادتها را خالصاً برای رضای او انجام دادن، و غیر از او هیچ معبد دیگری را نپرستیدن، و یکتا پرستان را دوست داشتن، و از آنان پشتیبانی کردن، و از مشرکان نفرت داشتن، و با آنان دشمنی کردن، و این همان دین إبراهیم □ است و کسیکه از دین إبراهیم □ روی گرداند نادان و دیوانه و احمق است، و پیروی از دین إبراهیم □ همان أسوه و قدوهء حسنہ و نیک است که باریتعالی میفرماید: قد کانت لكم أسوة حسنة فی إبراهیم والذین معه إذ قالوا لقومهم إِنّا بِرءَاءٍ مِنْكُمْ وَمَا تَعبُدونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كُفْرٌ بِكُمْ وَبِدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالبغضاءُ أَبْدًاٰ حَتَّىٰ تَؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ .
المتحنة ٤ .

[برای شما مؤمنان در عصر خاتم الانبیاء علیه الصلاة والسلام اقتداء و پیروی خوب در روش إبراهیم □ و مردم مؤمن همراه اوست، موقعیکه به قوم خود و گروهشان گفتند که ما از شما و آنچه میپرستید غیر از خدای یکتا بیزاریم، ما به همه آنچه غیر از خدای یکتا است و شما آنها را عبادت میکنید به همه آنها کفر ورزیده و عبادت آنها را انکار میکنیم و از آنها مبرأ و بیزاریم، ما راه و روش شما را نمیپذیریم و همیشه میان ما و شما کینه و دشمنی خواهد بود تا وقتیکه تنها به خدای یگانه ایمان آورید] .
و طاغوت اسمی عام است که: هر آنچه را که غیر از خداوند عبادت شود و او به این عبادت راضی باشد و در جهت اطاعت خدا و رسول خدا نباشد شامل میشود .

طاغوتها أنواع زیادی دارند، و سران طاغوت پنج تا هستند:

اول: شیطان: که به سوی عبادت غیر از خدای یکتا دعوت میکند، چنانکه خداوند متعال میفرماید: إِنَّمَا أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ : [یس ٦٠].
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ .

[من، به شما بسراز، آدم و فرزندان، او دستور دادم که از شیطان، بیوی، نکنید که دشمن، آشکار شما است.]

دوم: حاکم و پادشاه ظالم و ستمکار که حکم خدا را تغییر میدهد.

و دليل آن خداوند متعال می فرماید: ألم تر إلى الذين يزعمون أنَّهم آمنوا بما أنزل إليك وما أنزل من قبلك يريدون أن يتحاكموا إلى الطاغوت وقد أمروا أن يكفروا به ويريد الشيطان أن يضلهم ضلالاً بعيداً : [النساء ٤٠].

[آیا نمی‌نگری و تعجب نمی‌کنی از حال آنانکه به گمان و دعوای خود ایمان به قرآن تو و کتبی که پیش از تو فرستاده شده آورند؟ چگونه باز می‌خواهند طاغوت را حاکم خود قرار دهند در حالی که مأمورند که به طاغوت کافر شوند، و شیطان می‌خواهد آنان را گمراه کند آنگونه گمراهی که از هر سعادت و آسایش دور باشند].

سوم: کسیکه به غیر از حکم خدا قضاوت و حکم نماید.

و دلیل آن قول خداوند متعال است که می فرماید: وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ : [المائدة ٤٤].

[هر کس بر خلاف آنچه خداوند فرستاده حُکْم کند چنین کسی از کافران خواهد بود].

چهارم: کسیکه ادعای علم غیب می‌کند.

و دلیل آن خدا می‌فرماید: عالم الغیب فلا يظهر على غیه أحداً إلّا من ارتضى من رسول فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصْدًا . [الجن - ٢٦ - ٣٧].

[او دانای غیب جهان است و هیچکس بر عالم غیب آگاه نیست، مگر آنکس که از رسولان خود برگزیده، و بر محافظت او از جلو و پشت سر نگهبانانی قرار داده است].

جَهَنَّمْ فِي ظُلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبِينٍ : [الأنعام: ٥٩].

[و کلیدهای غیب و علم نزد خداوند است، او به غیب إحاطه دارد، و قبل از وقوع هر واقعه، به وقوع آن و وقت وقوع آن دانا است، و امور غیب را بجز او سبحانه و تعالی کسی دیگر نمی‌داند و آنچه در خشکی و دریا است، او می‌داند و برگی از درخت نمی‌افتد مگر اینکه خدا به افتادن آن برگ دانا است، و نمی‌افتد دانه ای در تاریکی‌های زمین، و نه هیچ تری، و نه هیچ خشکی مگر اینکه در کتابی آشکار در لوح محفوظ در علم خدا است].

پنجم: کسیکه او را عیادت می‌کنند یغیر از خدا، و او به آن عیادت راضی است.

و دلیل آن قول خداوند متعال است که میفرماید: ومن يقل منهم إِنَّ اللَّهَ مِنْ دُونِهِ فَذُلِكَ نَجْزِيْهُ جَهَنَّمَ كَذُلِكَ نَجْزِيْهُ الظَّالِمِينَ : [الأنساء ٢٩].

[و هر کسیکه از ایشان بگوید: من خدا هستم غیر از خدای یکتا، ما او را به آتش دوزخ کیفر خواهیم داد که ستمکاران را چنین]

مجازات می‌کنیم]

و بدانکه انسان نمی‌تواند مؤمن به خدا شود تا زمانیکه به طاغوت کفر نورزد .

و همچنین خداوند می‌فرماید: فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصال لها والله سميح عليهم : [البقرة]

. [۲۵۶]

[کسیکه به طاغوت کفر ورزد و به خدا ایمان آورد به رشته محکم و استواری چنگ زده که هرگز نخواهد گستاخ و خداوند به هر چه

خلق گویند و کنند شنوا و داناست] .

بدانکه رشد و هدایت دین محمد □ است، و گمراهی دین أبوجهل است، و رشته استوار و محکم شهادت أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ أَسْتَ،

یعنی: گواهی دادن که معبدی بحق جز خدای یکتا نیست، که متضمن نفی و اثبات می‌باشد، تمامی أنواع عبادت غیر از خدا را نفی

می‌کند، و تمامی أنواع عبادت را فقط برای خدای یکتا اثبات می‌کند .

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات .